

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: T. Avasiloaie)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cotruță, L. Pruteanu, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale), în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) împotriva Elenei Ignatiuc cu privire la evacuarea din bunul imobil, și la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ignatiuc împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) cu privire la anularea refuzului și obligarea eliberării acordului la privatizare,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) și a fost menținută hotărârea din 24 ianuarie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2015, Serviciul Protecției Civile și a Situațiilor Excepționale Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Ignatiuc cu privire la evacuarea din locuința de serviciu.

În motivarea acțiunii a indicat că la 18 noiembrie 2014 Elena Ignatiuc s-a adresat către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) cu cerere prin care solicitat permisiunea de privatizare a spațiului locativ situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, ce se afla în gestiunea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

A menționat că conform procesului-verbal nr. 1 din 23 ianuarie 2015, al Comisiei privind soluționarea problemelor locative din cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale s-a decis și s-a votat unanim de a refuza în privatizarea spațiului locativ din motivul că la 30 octombrie 2002 prin Hotărârea nr. 15 a Comisiei pentru privatizarea fondului de locuințe, soțul reclamantei, Vasile Ignatiuc a participat la privatizarea spațiului locativ din or. XXXXX, str. XXXXX,

ap. XXXXX, apartament cu 3 camere, cu o suprafață totală de 66,9 m.p., în care Elena Ignatiuc deține cotă parte, chiar dacă nu a participat la privatizare, această cotă a fost dobândită în timpul căsătoriei.

Suplimentar a indicat că Elena Ignatiuc nu este colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, dar este angajată a Spitalului „Sfânta Treime” din mun. Chișinău.

Astfel, la 13 aprilie 2007, Elenei Ignatiuc i-a fost înmănat ordinul de repartitie a încăperii locative nr. 114 în interes de serviciu, deoarece în perioada de referință aceasta activa în cadrul Serviciului, iar la 23 septembrie 2008, în baza art. 85, pct. 1 Codul muncii a demisionat din propria inițiativă, fapt ce rezultă că odată cu eliberarea din serviciu trebuia să elibereze și locuința de serviciu.

A indicat că potrivit somației nr. 19/7-06-a/p-2015 din 14 august 2015, Elena Ignatiuc a fost informată despre necesitatea eliberării locuinței, fiindu-i acordat termenul până la 01 septembrie 2015, termen ce a fost ignorant.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) a solicitat evacuarea forțată a Elenei Ignatiuc din spațiul locativ de serviciu situat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

La 03 noiembrie 2015 Elena Ignatiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) cu privire la anularea refuzului comisiei din 23 ianuarie 2015 și obligarea eliberării acordului la privatizarea ap. XXXXX, situat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

În motivarea acțiunii a indicat că s-a adresat cu o cerere în adresa Inspectoratului General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) potrivit căruia a solicitat eliberarea acordului la privatizarea spațiului locativ amplasat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

A menționat că la 14 ianuarie 1992 a fost angajată în calitate de medic la spitalul MAI RM, iar la data de 28 martie 1992 i-a fost repartizat spațiul locativ în mun. Chișinău, str. XXXXX, ap. XXXXX, unde locuiește până în prezent împreună cu fiica Magdalena Ignatiuc.

Reclamanta a indicat că prin scrisoarea Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale nr. 19/7- 06- a/p din 14 august 2015 a fost informată că potrivit procesului-verbal nr. 1 al ședinței Comisiei privind soluționarea problemelor locative din data de 23 ianuarie 2015 a primit refuz la solicitarea sa pe motiv că nu este colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale, inclusiv, din considerentele că soțul acesteia, Vasile Ignatiuc a participat la privatizarea unei locuințe amplasate în or. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

A susținut că refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale l-a contestat cu cererea prealabilă la organul emitent.

Însă, la 30 septembrie 2015 a recepționat scrisoarea nr. 19/7-J-1 16/15 din 28 septembrie 2015 potrivit căreia a fost satisfăcută cererea sa din data de 24 august 2015 cu privire la eliberarea copieii procesului-verbal al ședinței comisiei privind soluționarea problemelor locative.

A indicat că potrivit procesului-verbal nr. 1 al ședinței comisiei privind soluționarea problemelor locative din 23 ianuarie 2015, care i-a fost adus la cunoștință la data de 30 septembrie 2015, i s-a refuzat în privatizarea spațiului locativ din motivul că, la data de 30 octombrie 2002 prin Hotărârea nr. 15 a

Comisiei pentru privatizare a fondului de locuințe, fostul ei soț, Vasile Ignatiuc a participat la privatizarea spațiului locativ din or. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, inclusiv din motivul că nu este colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, iar prin scrisoarea nr. 19/7-J-115/15 din 06 octombrie 2015, care i-a fost adusă la cunoștință la data de 18 octombrie 2015 i s-a refuzat în satisfacerea cererii prealabile.

Astfel, a considerat că refuzul Comisiei privind soluționarea problemelor locative este vădit neîntemeiat, ilegal în fond, fiind pasibil de anulare deoarece în cadrul MAI RM a activat o perioadă mai mare de 10 ani; la privatizarea ap. XXXXX amplasat în or. XXXXX, str. XXXXX nu a participat, de spațiul locativ în proprietate privată nu dispune; de alt spațiul locativ în folosință nu dispune.

Totodată, a afirmat că altor persoane în situație similare li-a fost permisă privatizarea spațiului locativ.

A solicitat anularea refuzului Comisiei privind soluționarea problemelor locative a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din data de 23 ianuarie 2015; obligarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să-i fie permisă privatizarea spațiului locativ amplasat în mun. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX.

Prin încheierea din 08 februarie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău cauza civilă la acțiunea depusă de Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale împotriva Elenei Ignatiuc cu privire la evacuarea din bunul imobil a fost conexată într-un singur proces cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Ignatiuc împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cu privire la anularea refuzului și permiterea privatizării spațiului locativ, cu oferirea numărului unic 2-3768/15.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central acțiunea inițială a fost respinsă, iar cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ignatiuc a fost admisă. A fost anulat refuzul comisei privind soluționarea problemelor locative a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale din 23 ianuarie 2015 prin care Elenei Ignatiuc i-a fost refuzat în privatizarea apartamentului. A fost obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să elibereze Elenei Ignatiuc acordul la privatizarea ap. XXXXX situat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

La 26 ianuarie 2017, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a declarat apel împotriva hotărârii din 24 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) și a fost menținută hotărârea din 24 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

La 18 mai 2018, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 24 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

În motivarea recursului Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece nu a

constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante soluționării cauzei, precum și și-a bazat soluția pe fapte neprobate.

A reiterat în susținerea recursului argumente de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 24 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a admite cererea de chemare în judecată înaintată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) și respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Elena Ignatiuc.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă (la momentul depunerii recursului), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 decembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) la data de 18 mai 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neapărării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că argumentele Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale) invocate în cererea de recurs nu cad sub incidența nici unuia din

temeiurile de declarare a recursului prevăzut la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CtEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale), ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (anterior Serviciul Protecției Civile, Situațiilor Excepționale).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat